

**یکشنبه 30 مهر 2 صفر 1439 - 22 اکتبر 2017**

اعلام قطع رابطه سیاسی ایران و انگلیس (1331 ش)

**اعلام قطع رابطه سیاسی ایران و انگلیس (1331 ش)**

در روز سی مهر 1331، قطع رابطه سیاسی ایران و بریتانیا پس از تصویب هیئت وزیران تسلیم کاردار سفارت انگلستان در تهران شد و دکتر سید حسین فاطمی وزیر امور خارجه وقت دولت مصدق، آن را اعلام کرد. علت قطع رابطه ایران با انگلستان، بی‌اعتنائی لندن به خواست‌های ملت ایران در احقاق حقوق خود به ویژه در ملی کردن صنعت نفت عنوان گردید. پس از ده سال نفوذ بی‌حد و حصر استعمارگران انگلیسی در حکومت ایران از دوران قاجار تا پهلوی، این نخستین بار بود که به حضور انگلستان در ایران، اگرچه به شکل ظاهری، پایان داده شد. هرچند انگلستان، پس از کودتای 28 مرداد 32 بار دیگر در کنار آمریکا، سیاست‌های قبلی خود را در پیش گرفت. صدور قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره جنگ ایران و عراق (1361 ش)

بنا به تقاضای عراق، موضوع جنگ برای اولین بار با عنوان تبعات طولانی شدن منازعه مسلحانه بین ایران و عراق، در دستور کار سی و هفتمین اجلاس عمومی سازمان ملل متحد قرار گرفت. مجمع عمومی در 30 مهر 22 (1361 اکتبر 1982 م) با رأی موافق، 1 رأی مخالف (جمهوری اسلامی ایران)، 15 رأی ممتنع و 20 غایب، قطعنامه 3/37 را تصویب کرد که مهم‌ترین اقدام مجمع در قبال جنگ ایران و عراق به حساب می‌آید. عنوان این قطعنامه خود حاکی از آن بود که آنچه مجمع را وادار به صدور قطعنامه کرد ادامه منازعه است و نه شروع جنگ و تجاوز. همچنین تا زمانی که عراق در داخل خاک ایران پیشروی کرده بود، مجمع، سکوت و انفعال اختیار کرده بود ولی با آزادسازی خرمشهر و عقب‌نشینی و شکست سهمگین رژیم بعث، مجمع به فکر صدور قطعنامه افتاد. وجود تنها یک رأی مخالف به قطعنامه مجمع، جمهوری اسلامی ایران را به کلی از مجمع، در خصوص جنگ عراق با ایران، ناامید کرد. **شهادت حضرت "زید" فرزند امام زین‌العابدین (ع) در قیام علیه دولت بنی امیه (122 ق)**

در زمان خلافت هشام بن عبدالملک و امامت حضرت امام صادق (ع)، زید بن علی بن الحسین که پسر امام زین‌العابدین (ع) بود، با انگیزه‌های خون‌خواهی امام حسین (ع)، در کوفه با جماعتی از شیعیان، علیه دولت اموی قیام کرد. هشام، خلیفه‌های اموی، یوسف بن عمر ثقفی را با لشکری به جنگ او فرستاد و زید در این جنگ به شهادت رسید. سر او را به دمشق نزد خلیفه فرستادند و بدنش را در کنار کوفه بر دار کرده و بعد از چند سال، استخوان‌های وی را سوزاندند. **شکست قیام زنگیان و درگذشت فرمانده زنگیان، معروف به "صاحب الزنج" (270 ق)**

قیام بردگان و غلامان در قرن سوم یکی از بزرگ‌ترین نهضت‌های اجتماعی مجروحان در سال‌های حکومت پر جور و فساد عباسیان بود که مدت زمانی خواب خوش خلیفه‌های عباسی و دیگر ستمگران را آشفته کرد. رهبری این قیام را مردی به نام علی بن محمد به عهده داشت که خود را علوی می‌دانست و نسب خود را از امام علی (ع) می‌دانست. او مردی شجاع، فاضل، بلیغ و شاعری توانا بود. وی که بعدها به "صاحب الزنج" و امیر زنگیان ملقب شد در مدت کوتاهی بردگان فراوانی را به دور خود جمع کرد و پس از تشکیل جلسه‌های 27 روز رمضان سال 255 قمری قیام را آغاز نمود. خلیفه، معتمد عباسی، سرداران متعددی را برای جنگ با زنگیان فرستاد. این قیام به مدت 15 سال به طول انجامید تا این که خلیفه، برادر خود ابواحمد موفق را به جنگ آن‌ها فرستاد و او، در دوم صفر سال 270 قمری موفق به شکست زنگیان گردید.